A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2004. november 30. *

A C-16/03. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hovrätten över Skåne och Blekinge (Svédország) a Bírósághoz 2003. január 15-én érkezett 2002. december 19-i határozatával terjesztett elő az előtte

a Peak Holding AB

és

az **Axolin-Elinor AB** (korábban: Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB)

között folyamatban levő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas és R. Silva de Lapuerta tanácselnökök, C. Gulmann (előadó), J.-P. Puissochet, R. Schintgen és J. N. Cunha Rodrigues bírák

* Az eljárás nyelve: svéd.

főtanácsnok: C. Stix-Hackl,
hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2004. március 24-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

— a Peak Holding AB képviseletében G. Gozzo advokat,

— az Axolin-Elinor AB képviseletében K. Azelius advokat és M. Palm jur. kand.,

— a svéd állam képviseletében K. Wistrand és M. A. Kruse, meghatalmazotti minőségben,

— az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében N. B. Rasmussen és K. Simonsson, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2004. május 27-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-i megállapodással (HL 1994. L 1., 3. o.) módosított, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.; a továbbiakban: irányelv) 7. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 A kérelmet a Peak Holding AB (a továbbiakban: Peak Holding) és az Axolin-Elinor AB (a továbbiakban: Axolin-Elinor), korábban Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB (a továbbiakban: Factory Outlet) közötti eljárásban nyújtották be, az ügy tényállásának megvalósulása idején a Peak Performance védjeggyel ellátott ruházati árukészletnek a Factory Outlet általi forgalomba hozatalának módjával kapcsolatban, amely védjegynek a Peak Holding a jogosultja.

Jogszabályi háttér

3 Az irányelvnek „A védjegyoltalom tartalma" című 5. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

a) védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

[...].

(3) Az (1) [...] bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen

[...]

b) megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, illetve szolgáltatás felajánlása vagy annak nyújtása a megjelölés alatt;

c) a megjelölést hordozó áruk behozatala vagy kivitele;

[...]."

4 Az irányelvnek „A védjegyoltalom kimerülése" című 7. cikke, eredeti változatában így rendelkezett:

„(1) A védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthatja meg a védjegy használatát olyan árukkal kapcsolatban, amelyeket ő hozott forgalomba, vagy amelyeket kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba a Közösségben.

[...]"

5 Az Európai Gazdasági Térségről (a továbbiakban: EGT) szóló megállapodás 65. cikkének (2) bekezdésével összhangban, amely e megállapodás XVII. mellékletének 4. pontjával együtt olvasandó, az irányelv 7. cikke (1) bekezdésének kezdeti változatát az említett megállapodás célkitűzéseinek megfelelően módosították, és „a Közösségben" kifejezést a „valamely szerződő tagállam területén" fordulat váltotta fel.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

6 A Peak Holding — amely a dán IC-Companys csoport tagja — a Peak Performance védjegy jogosultja. A védjegy használatának jogát átruházta a Peak Performance Production AB-ra (a továbbiakban: Peak Performance Production), az említett csoport testvérvállalatára. Ez utóbbi e védjeggyel ellátott ruházati cikkeket és kiegészítőket gyárt, illetve értékesít Svédországban és más országokban is.

7 Az alapügy tényállásának megvalósulása idején a svéd Factory Outlet társaság svédországi üzleteiben közvetlenül értékesítette a védjeggyel ellátott ruházati és egyéb termékek nagy részét, amelyek párhuzamos behozatalból vagy újrabehozatalból származtak, illetve a kérdéses védjegy jogosultjának szokásos forgalmazási körén kívülről szerezték be őket.

8 2000 végén a Factory Outlet a Peak Performance védjegyével ellátott, kb. 25 000 ruhadarabból álló készletet hozott forgalomba, miután a sajtóban hirdetéseket jelentetett meg arról, hogy e termékek fél áron kaphatók.

9 Ezek a termékek a Peak Performance Production 1996–1998-as kollekciójának darabjai voltak. Az EGT területén kívül állították elő őket, e társaság számára. Az EGT területére eladási célra importálták.

10 A Factory Outlet szerint az eladásra kínált ruhadarabokat 1996 és 1998 között független viszonteladók üzleteiben árulták, míg a Peak Holding szerint a Peak Performance Production boltjaiban.

11 1999 novemberében és decemberében az árukészlet összes darabját Koppenhágában (Dánia) kínálták eladásra a fogyasztóknak a Base Camp üzletben, amelyet a Carli Gry Denmark A/S, a Peak Performance Production testvérvállalata üzemeltet. Az árukészlet tehát a kiárusítás során el nem adott, megmaradt árukból állt.

12 A Peak Performance Production eladta ezt az árukészletet a COPAD International (a továbbiakban: COPAD) francia vállalatnak. A Peak Holding állítása szerint az adásvételi szerződés kikötötte, hogy ez említett árukészlet — az összmennyiség 5%-át kivéve, amely Franciaországban eladható — Oroszországon és Szlovénián kívül más európai országokban nem kerülhet viszonteladásra. A Factory Outlet tagadta az ilyen kikötés létét, és azt állította, hogy legalábbis nem volt tudomása róla az árukészlet felvásárlásakor.

13 A Factory Outlet kijelentette, hogy az árukészletet a svéd Truefit Sweden AB-nál szerezte be.

14 A felek nem vitatják, hogy attól kezdve, hogy a Peak Performance Production dániai raktárát elhagyta, addig az időpontig, amíg Svédországba szállították a Factory Outletnek, az árukészlet egyszer sem került ki az EGT területéről.

15 Mivel a Peak Holding úgy vélte, hogy a Factory Outlet által választott értékesítési módok — és különösen a sajtóhirdetések — sértették a védjegyhez fűződő jogait, 2000. október 9-én keresetet nyújtott be a Lunds Tingsrättnél (Svédország). Keresetében a Peak Holding azt kérte a bíróságtól, hogy a Factory Outletet kötelezze teljes kártérítés fizetésére, tiltsa meg számára a szóban forgó árukészlethez tartozó ruhaneműk és egyéb cikkek forgalmazását és eladását, valamint rendelje el ezen áruk megsemmisítését.

16 A Factory Outlet a felperes kereseti kérelmének elutasítását kérte. Álláspontja szerint az ügy tárgyát képező árukat az EGT piacán a Peak Holding hozta forgalomba, tehát az áruk eladásakor nincs joga megtiltani a védjegy használatát.

17 A Factory Outlet úgy vélte először is, hogy az áruk Közösségen belüli forgalombahozatala valójában azzal valósult meg, hogy a Peak Performance Production a Közösségen belüli értékesítés szándékával behozta az árukat, valamint megfizette a vámokat és illetékeket. Másodsorban arra hivatkozik, hogy a piacra dobás azzal valósult meg, hogy független viszonteladók eladásra kínálták az árukat. A Factory Outlet harmadsorban úgy véli, hogy a piacra dobása azáltal valósult meg, hogy a Peak Performance Production saját üzleteiben és a Base Camp üzletében forgalmazta az árucikkeket, tehát ily módon a fogyasztók számára felkínálták őket. A Factory Outlet negyedsorban azt állítja, hogy az áruk piacra dobása mindenképpen megvalósult azzal, hogy a COPAD-nak eladták az árukat, függetlenül attól, hogy vonatkozott-e rájuk a belső piacon történő viszonteladással kapcsolatos megszorítás, vagy sem.

18 A Peak Holding tagadta, hogy az áruk a védjegyjogosult által vagy annak hozzájárulásával kerültek a piacra. Álláspontja szerint: ha a védjegyoltalmi jog ténylegesen kimerült volna is attól fogva, hogy az árukat a Base Camp-üzletben

eladásra kínálták, ez a kimerülés megszakadt, és a védjegyjog újraéledt, miután az árukat visszaszállították a raktárakba.

19 A Lunds Tingsrätt elutasította a kérelmet, mivel úgy vélte, hogy az áruk ténylegesen azzal kerültek forgalomba, hogy a Base Camp-üzletben a fogyasztók rendelkezésére bocsátották őket, és hogy a védjegyoltalmi jog ezt követően nem éledhetett fel.

20 A Peak Holding a másodfokú bíróságnál fellebbezést nyújtott be a Lunds Tingsrätt határozata ellen.

21 A Hovrätten över Skåne och Blekinge — mivel álláspontja szerint a Peak Holding kontra Axolin-Elinor jogvita eldöntéséhez az irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében szereplő „forgalomba hozatal" kifejezés értelmezése szükséges — felfüggesztette az eljárást, és a következő kérdéseket terjesztette előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

„1) Az áruk forgalomba hozatalát jelenti-e az, ha a védjegyjogosult az árut

a) a közös piac területére importálta és vámkezeltette abból a célból, hogy ott azokat értékesítse?

b) a saját üzleteiben vagy társult vállalkozások üzleteiben eladásra kínálta fel, anélkül hogy tényleges értékesítésre került volna sor?

2) Feltéve, hogy a védjegyjogosult az árut — a fenti alternatívák közül az egyiknek megfelelően — forgalomba hozta, és a védjegyoltalom kimerült — anélkül hogy az áru eladására sor került volna — megszakíthatja-e a védjegyjogosult a kimerülést azáltal, hogy az árukat visszaszállítja a raktárba?

3) Az áruk forgalomba hozatalát jelenti-e, ha a védjegyjogosult azzal a feltétellel értékesítette a belső piacon az árukat valamely másik társaságnak, hogy ez utóbbi a közös piac területén belül nem értékesíti tovább az árut?

4) Jelentősége van-e a harmadik kérdés megválaszolása szempontjából annak, hogy az árutétel eladásakor a védjegyjogosult megengedi, hogy a vevő az árutételbe tartozó áruk csekély részét a közös piac területén belül értékesítse tovább, azonban konkrétan nem jelöli meg azokat az árukat, amelyekre az engedély kiterjed?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

22 Az alapügy körülményeinek fényében a kérdést előterjesztő bíróság első kérdésével lényegében azt kívánja tudni, hogy az irányelv 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a védjeggyel ellátott termékeket az EGT területén belül „forgalomba hozott" termékeknek kell tekinteni, amennyiben a védjegyjogosult eladási szándékkal importálta őket az EGT területére, illetve amennyiben az EGT területén belül — saját üzleteiben vagy társult vállalata üzleteiben — eladásra kínálta a fogyasztóknak, de ténylegesen nem adta el őket.

A Bírósághoz benyújtott észrevételek

23 A Peak Holding és a Bizottság úgy véli, hogy a védjegyoltalmi jog kimerülése csak akkor valósul meg, ha a termék a védjegyjogosult által, illetve az ő jóváhagyásával kerül eladásra. Az első előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésben szereplő esetben tehát nem valósul meg a jogkimerülés.

24 Az Axolin-Elinor arra hivatkozik, hogy a védjegyjogosult jogának kimerülése már pusztán azzal a ténnyel megvalósul, hogy a terméket az EGT-be eladási szándékkal behozzák, vámkezelik és raktározzák. Másodsorban úgy véli, hogy a védjegyoltalmi jog akkor merül ki, amikor a jogosult a fogyasztóknak eladásra kínálja fel a terméket, még ha az ajánlat nem is vezet eredményre.

25 A svéd kormány álláspontja szerint az irányelv különböző nyelvi változatait úgy kell érteni, mint amelyek előírják, hogy a védjegytulajdonosnak a piacra irányuló intézkedést kell hoznia ahhoz, hogy valamely árut forgalomba hozott árunak lehessen tekinteni.

26 A terméket tehát nem lehet az EGT területén belül forgalomba hozott terméknek tekinteni csupán azon ténynél fogva, hogy azt a védjegyjogosult behozta, vámkezeltette, raktározta, hiszen ezen intézkedések egyike sem a piac felé irányul.

27 A jogkimerülés később valósul meg, amikor a védjegyjogosult vagy az adott védjegy használati jogának tulajdonosa az árut az EGT területén belül eladásra kínálja a fogyasztóknak.

28 Ezzel szemben nem keletkezik jogkimerülés akkor, ha a védjegyjogosult az EGT területén belül viszonteladóknak kínálja termékeit, mivel az eladási ajánlat gyakran csak a szóban forgó termékek bizonyos mennyiségére vonatkozik. Ez utóbbi esetben lehetetlen lenne meghatározni azokat a cikkeket, amelyekre vonatkozóan a jogkimerülés megvalósult. Egyébként az olyan ajánlatot, amelyet nem követ átruházás, nem lehet a védjegyjogosult részéről kellően végérvényes rendelkező aktusnak tekinteni.

29 A jogkimerülés a viszonteladónak történő tényleges átruházással valósul meg, feltéve, hogy az átruházás a piac felé irányulónak tűnik. Az azonos csoport társaságai közötti átruházást egy csoporton belüli intézkedésnek kell tekinteni, amely nem eredményez jogkimerülést.

A Bíróság válasza

30 Emlékeztetni kell arra, hogy az irányelv 5–7. cikke a védjegyoltalmi jogra vonatkozó szabályok teljes harmonizációjáról rendelkezik, és meghatározza a védjegyjogosultat a Közösségen belül megillető jogosultságokat (a C-355/96. sz., Silhouette International Schmied ügyben 1998. július 16-án hozott ítélet [EBHT 1998., I-4799. o.] 25. és 29. pontja, valamint a C-414/99–C-416/99. sz., Zino Davidoff és Levi Strauss ügyben 2001. november 20-án hozott ítélet [EBHT 2001., I-8691. o.] 39. pontja).

31 Az irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében használt, az EGT területén belüli „forgalomba hozatal" fogalom a védjegyjogosult kizárólagos, az irányelv 5. cikke által szabályozott joga megszűnésének meghatározó eleme (lásd a C-244/00. sz., Van Doren + Q-ügyben 2003. április 8-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-3051. o.] 34. pontját).

32 A „forgalomba hozatal" fogalmat tehát egységesen kell értelmezni a közösségi jogrendben (lásd értelemszerűen a Zino Davidoff és Levi Strauss ítélet [hivatkozás fent] 41–43. pontját).

33 Az irányelv 7. cikke (1) bekezdésének rendelkezése önmagában nem teszi lehetővé annak meghatározását, hogy az EGT-be a védjegyjogosult által behozott vagy eladásra kínált termékeket az EGT területén belül „forgalomba hozott" termékként kell-e tekinteni e rendelkezés értelmében. Ennélfogva a szóban forgó rendelkezés értelmezését az irányelv rendszerében és céljában kell keresni.

34 Az irányelv 5. cikke olyan kizárólagos jogot ruház a védjegyjogosultra, amely alapján az bármely harmadik személynek megtilthatja, hogy a védjeggyel ellátott termékeket importálja, eladásra felkínálja, forgalomba hozza, vagy e célból raktáron tartsa. A 7. cikk (1) bekezdése kivételt állít fel e szabályra, amikor kimondja, hogy a védjegyjogosult joga kimerül, amennyiben a termékek általa, illetve az ő hozzájárulásával kerültek forgalomba hozatalra az EGT területén (lásd a Zino Davidoff és Levi Strauss ítélet 40. pontját és a Van Doren + Q-ítélet 33. pontját [hivatkozások fent]).

35 A Bíróság megállapította, hogy az irányelv célja különösen az, hogy a védjegyjogosultnak kizárólagos használati jogot biztosítson a védjeggyel ellátott termékek első forgalomba hozatalára (lásd különösen a C-427/93., C-429/93. és C-436/93. sz., Bristol-Myers Squibb és társai ügyekben 1996. július 11-én hozott ítélet [EBHT 1996., I-3457. o.] 31., 40. és 44. pontját).

36 A Bíróság többek között rámutatott arra, hogy a közösségi jogalkotó, amikor pontosítja, hogy az EGT területén kívüli piacra dobás nem meríti ki a védjegyjogosult azon jogát, hogy fellépjen az érintett termékek hozzájárulása nélküli behozatala ellen, lehetővé teszi a védjegyjogosult számára a védjeggyel ellátott termékeknek az EGT területén belüli első forgalomba hozatalának az ellenőrzését (lásd a C-173/98. sz., Sebago és Maison Dubois ügyben 1999. július 1-jén hozott ítéletet [EBHT 1999., I-4103. o.] 21. pontját, valamint a Zino Davidoff és Levi Strauss ítélet 33. pontját és a Van Doren + Q-ítélet 26. pontját [hivatkozások fent]).

37 A Bíróság ezenfelül kiemelte, hogy a 7. cikk (1) bekezdésének célja az, hogy lehetővé tegye valamely védjeggyel ellátott termék anélkül történő további forgalmazását, hogy a védjegyjogosult ez ellen felléphetne (lásd a C-63/97. sz. BMW-ügyben 1999. február 23-án hozott ítélet 57. pontját, valamint Sebago és Maison Dubois ítélet [hivatkozás fent] 20. pontját).

38 Végezetül a Bíróság úgy ítélte meg, hogy azért, hogy a védjegy betölthesse a tisztességes versenynek az EK-szerződésben felállítani kívánt rendszerében betöltött alapvető elemi szerepét, a védjegynek garantálnia kell, hogy valamennyi általa megjelölt termék vagy szolgáltatás egyetlen vállalat ellenőrzése alatt készült vagy került leszállításra, és e termékek minősége iránti felelősség e vállalatot terheli (lásd különösen a C-299/99. sz. Philips-ügyben 2002. június 18-án hozott ítélet [EBHT 2002., I-5475. o.] 30. pontját).

39 A jelen ügyben senki sem vitatta, hogy a védjegyjogosult, amikor a védjeggyel ellátott termékeket harmadik személyeknek az EGT területén belül eladja, az irányelv 7. cikkének (1) bekezdése értelmében forgalomba hozza e termékeket.

40 Az olyan eladás, amely lehetővé teszi a védjegyjogosult számára, hogy pénzzé tegye védjegye gazdasági értékét, kimeríti az irányelv által ráruházott kizárólagos jogokat, különösen azt, hogy harmadik vevőknek megtilthassa a termékek viszonteladását.

41 Viszont amikor a jogosult azon célból importálja termékeit az EGT területére, hogy azokat eladja, vagy eladásra kínálja, az irányelv 7. cikke (1) bekezdésének értelmében nem hozza forgalomba őket.

42 Az ilyen cselekmények ugyanis nem ruházzák át harmadik személyekre a védjeggyel ellátott termékekkel való rendelkezés jogát. Nem teszik lehetővé a védjegyjogosult számára, hogy védjegye gazdasági értékét pénzzé tegye. A védjegyjogosult ezen cselekmények után is megőrzi azon érdekét, hogy teljes ellenőrzése alatt tartsa a védjeggyel megjelölt termékeket, különösen minőségük biztosítása céljából.

43 Másfelől rá kell mutatni, hogy az irányelv 5. cikke (3) bekezdésének b) és c) pontja a védjegyjogosult kizárólagos jogának tartalmára vonatkozóan különbséget tesz a termékek felajánlása, forgalomba hozatala, illetve forgalomba hozatal céljára történő raktáron tartása és importálása között. Ennélfogva e rendelkezés szövegezése szintén megerősíti, hogy a termékeknek az EGT területén belüli importálását vagy felajánlását nem lehet egyenlőnek tekinteni a termékek forgalomba hozatalával.

44 Az első kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy az irányelv 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, miszerint a védjeggyel ellátott termékeket nem lehet az EGT területén belül forgalomba hozott termékeknek tekinteni, ha a védjegyjogosult eladási szándékkal importálta őket az EGT területére, illetve ha az EGT területén belül — saját vagy társult vállalkozások boltjaiban — eladásra kínálta a fogyasztóknak, csak nem sikerült eladnia őket.

A második kérdésről

45 A második kérdést csak arra az esetre tették fel, amennyiben az első kérdésre a Bíróság igenlő választ adna.

46 A második kérdésre tehát nem szükséges válaszolni.

A harmadik kérdésről

47 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy az alapügy körülményei között a viszonteladási tilalom kikötése a védjegyjogosult és az EGT területén belüli valamely piaci szereplő között létrejött szerződésben kizárja-e, hogy az irányelv 7. cikkének (1) bekezdése értelmében az EGT területén belüli forgalomba hozatal valósuljon meg, és így a tiltás megszegésével történő, az EGT területén belüli viszonteladás esetén akadályozza-e a védjegyjogosult kizárólagos jogának kimerülését.

A Bírósághoz előterjesztett észrevételek

48 A Peak Holding hangsúlyozza, hogy az irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében szabályozott jogkimerülés feltétele az, hogy a forgalomba hozatal a védjegyjogosult által vagy az ő hozzájárulásával történjék. A jogkimerülés megvalósulásához tehát mindkét esetben a védjegyjogosult hozzájárulása szükséges. A termékek védjegyjogosult által történő eladásakor tehát a jogkimerülés nem valósul meg, amennyiben a védjegyjogosult kiköti, hogy fenntartja a védjegyhez fűződő jogait. Amennyiben ezt a kikötést nem tartják tiszteletben, a termék nem a védjegyjogosult hozzájárulásával kerül forgalomba, ennélfogva nem valósul meg a jogkimerülés.

49 Az Axolin-Elinor, a svéd kormány és a Bizottság úgy véli, hogy a harmadik előzetes döntéshozatalra feltett kérdésben szereplő kikötéshez hasonló kikötés nem akadályozza a jogkimerülést, amely a törvény értelmében bekövetkezik. Harmadik felek elleni fellépés esetén nem lehet ilyen kikötésre hivatkozni. A viszonteladási tilalom figyelmen kívül hagyása szerződésszegésnek felel meg, és nem a szellemi tulajdonjogok megsértésének. A jogkimerülés joghatása harmadik felek vonatkozásában nem a szerződő felek rendelkezésére van bízva, bármilyenek legyenek is a megállapodás feltételezhető következményei a kötelezettségeket illetően. Az ettől eltérő értelmezés ellentétes lenne az irányelv 7. cikkének (1) bekezdésével.

A Bíróság válasza

50 Az irányelv 7. cikkének (1) bekezdése a közösségi jogkimerülést vagy a védjegyjogosult általi forgalomba hozataltól, vagy a harmadik személyek által, ám a védjegyjogosult hozzájárulásával történt forgalomba hozataltól teszi függővé.

51 Az első kérdésre adott válaszból következik, hogy az alapügy körülményeihez hasonló körülmények között a védjegyjogosult által az EGT területén belül történt forgalomba hozatal feltétele az, hogy a védjegyjogosult az EGT területén belül eladja a termékeket.

52 Az ilyen eladás esetén az irányelv 7. cikkének (1) bekezdése a védjegyoltalmi jog kimerülésének további feltételeként nem írja elő, hogy a védjegyjogosult jóváhagyja a termékeknek az EGT területén belüli további kereskedelmét.

53 A jogkimerülés pusztán a védjegyjogosult által az EGT területén belüli forgalomba hozatal révén megvalósul.

54 A termékek viszonteladási joga területi megszorításának az első forgalomba hozatalról szóló okiratban való esetleges kikötése csak az adott okirat szerződő feleire vonatkozik.

55 Az ilyen kikötés nem akadályozza az irányelv által szabályozott jogkimerülést.

56 A harmadik kérdésre tehát azt kell válaszolni, hogy az alapügy körülményeihez hasonló körülmények esetén a védjegyjogosult és az EGT más piaci szereplője között létrejövő szerződésben a viszonteladási tilalom kikötése nem zárja ki, hogy az irányelv 7. cikke (1) bekezdése értelmében forgalomba hozatal valósuljon meg, tehát az EGT területén belüli viszonteladási tilalom megsértésének esetén nem akadályozza a védjegyjogosult kizárólagos jogának kimerülését.

A negyedik kérdésről

57 A negyedik kérdés azt feltételezi, hogy a harmadik kérdésre azt a válasz kell adni, miszerint az ebben szereplő kikötés kizárja, hogy az EGT területén belüli viszonteladási tilalom megszegésének esetén forgalomba hozatal valósuljon meg.

58 A negyedik kérdésre tehát nem szükséges válaszolni.

A költségekről

59 A Bíróságnál észrevételt előterjesztő svéd kormány, valamint a Bizottság részéről felmerült költségeket nem kell megtéríteni. Mivel ez az eljárás az alapeljárásban résztvevő felek számára a nemzeti bíróság előtt függőben levő ügy egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségek viseléséről.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

1) **Az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-i egyezménnyel (HL 1994. L 1., 3. o.) módosított, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, miszerint a védjeggyel ellátott termékeket nem lehet az EGT területén belül forgalomba hozott terméknek tekinteni, ha a védjegyjogosult eladás céljából importálta őket az EGT-be, illetve ha az EGT területén belül — saját, vagy társult vállalkozások boltjaiban — eladásra kínálta fogyasztóknak, csak nem sikerült eladnia őket.**

2) **Az alapügy körülményeihez hasonló körülmények esetén a védjegyjogosult és az Európai Gazdasági Térség más piaci szereplője között létrejövő szerződésben a viszonteladási tilalom kikötése nem zárja ki, hogy az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-i megállapodással (HL 1994. L 1., 3. o.) módosított, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 7. cikke (1) bekezdése értelmében forgalomba hozatal valósuljon meg, tehát az EGT területén belüli viszonteladási tilalom megsértésének esetén nem akadályozza a védjegyjogosult kizárólagos jogának kimerülését.**

Aláírások